

Seksuele inprenting geldt niet voor koekoeksjong

GERT VAN MAANEN

De seksuele voorkeur van mannetjesdieren
hangt sterk samen met het soort
vrouwtje dat ze heeft grootgebracht.

Dat geldt met name bij vogels,
ontdekte Konrad Lorenz,
die het verschijnsel 'seksuele inprenting'
doopte. Voer voor ethologen.
Maar de koekoek leert hoe riskant het is
te menen dat zich vergelijkbare
ontwikkelingen voordoen bij de mens.

Zebravinken zijn vreemde vogels. Stelt u zich eens voor. Drie vogeltjes ter grootte van een kanarie zitten in een kooi. In het ruimste middendeel zit een kleurig zebravink-mannetje, met opvallende rode snavel en een oranje wangtekening. Ter rechter zijde van hem zit het iets minder kleurige zebravink-vrouwtje, terwijl zich aan zijn linker zijde een bruin-grijs getekend Japans meeuwtjes-vrouwtje bevindt. Beide vrouwtjes zijn van het mannetje gescheiden door volière-gaas. Een Romeo-en-Julia-achtige liefdesrelatie kan elk moment opbloeien. Kiest het mannetje zijn soortgenote als parings-partner of gaat de voorkeur toch uit naar het vrouwtje van de andere, weliswaar verwante, vinkensoort? Onder natuurlijke omstandigheden zou de uitkomst van dit experiment erg voorspelbaar zijn. Soort zoekt

Een koekoeksjong laat zich voeren door een veel kleinere, als pleegouder optredende graspieper: geen seksuele inprenting. Foto Hans Gebuis